

POSTANOWIENIE

Dnia 1 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie S.W.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 1 czerwca 2023 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania

zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 5 czerwca 2018 r., sygn. akt II AKa 87/18

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 31 października 2017 r., sygn. akt XIV K 211/16

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

- 1. odmówić przejęcia wniosku S.W. wobec jego oczywistej bezzasadności;**
- 2. pozostawić bez rozpoznania wniosek skazanego o wyznaczenie obrońcy w urzędzie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 października 2017 r., S.W. został uznany winnym popełniania przestępstwa z art. 148 § 2 k.k. pkt 2 i skazany na karę 25 lat pozbawienia wolności. Na skutek rozpoznania apelacji obrońców wyrok został utrzymany w mocy.

Pismami z 20 grudnia 2022 r. S.W. wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu, wskazując na treści pisma na błędy w sprawie o sygn. akt XIV K 211/16. Skazany został wezwany o udzielenie w terminie 7 dni od otrzymania zarządzenia – informacji, jaki to konkretnie nowe fakty i dowody i nieznane uprzednio w toku

procesu w sprawie II AKa 87/18 Sądu Apelacyjnego mają stanowić podstawę wznowienia postępowania.

W odpowiedzi skazany S.W. wskazał na okoliczności kwestionujące przypisanie mi odpowiedzialności karnej, wskazując, że drugi skazany w sprawie przyczynił się do śmierci pokrzywdzonego, zaś ukradzione przez T.K. buty, które ukradł na miejscu przestępstwa nie była ujęte jako dowód w sprawie. Skazany we wniosku kwestionuje również okoliczności związane z przewiezieniem M.Z. do szpitala i wskazuje, że nie był poddany obserwacji, ani nie brał udziału w wizji lokalnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego o wznowienie wskazanego postępowania sądowego jest oczywiście bezzasadny, co skutkuje rozstrzygnięciem o odmowie jego przyjęcia bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

Wznowienie postępowania jest instytucją prawną należącą do kategorii nadzwyczajnych środków zaskarżenia. Wznowienie postępowania może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k, art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k.

Zgodnie z treścią przepisu art. 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochodzącego od adwokata, radcy prawnego, radcy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Odnosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że pismo skazanego nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania. Skazany we wniosku prezentuje swoją ocenę okoliczności, które zdaniem skazanego powinny być uznane za nowe fakty i dowody, w znacznej części kwestionując prawidłowość postępowania przed sądem oraz poprzedzającego go postępowania dowodowego. Wnosząc o wznowienie postępowania skazany

powołuje się na okoliczności związane z merytorycznym rozpoznaniem sprawy karnej kwestionując *de facto* przypisanie mu winy przez *Sąd meriti*. Argumentacja ta jest niedopuszczalna w postępowaniu wznowieniowym i wskazuje wprost na oczywistą bezzasadność wniosku. Postępowanie wznowieniowe nie ma bowiem na celu ponownego rozpoznania sprawy i jej kontroli pod względem trafności i zasadności wydanego orzeczenia.

Wstępna kontrola wniosku o wznowienie postępowania zawarta w art. 545 § 3 k.p.k. służy wyeliminowaniu konieczności przeprowadzania różnego rodzaju czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym nie może doprowadzić do wznowienia postępowania. W rezultacie należało też pozostawić bez rozpoznania wniosek skazanego o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu.

Wobec powyższego, należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.